

[Arne Bjerregaard]

komme den svenske industris ønske om en direkte forbindelse til kontinentet samt skaffe DSB transitindtægter.

Svar (4/1 84):

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

I begyndelsen af juni 1983 tog DSB kontakt til Stena Line AB, som driver ruten Göteborg-Frederikshavn, om muligheden for et samarbejde om befordring af transitgods fra Sverige/Norge til kontinentet via rederiets ruter mellem Göteborg/Moss/Oslo-Frederikshavn. Rederiet, hvis primære rute er Göteborg-Frederikshavn, var interesseret i et samarbejde, og parterne blev enige om at nedsætte en fælles arbejdsgruppe til at undersøge, om der var basis for en sådan transportvej, samt til at tage kontakt til Frederikshavns kommune og havn om sagen.

Resultatet af undersøgelserne viste, at der var basis for at etablere en ny transportvej mellem Sverige/Norge og kontinentet.

Jernbanestrækningen Frederikshavn-Padborg kan ikke befares af jernbanevogne læsset med semitrailere (huckepacktrafik), før end der er foretaget en række ændringer i infrastrukturen til sikring af tilstrækkeligt fritrumsprofil.

Det er derfor besluttet at iværksætte de nødvendige anlægsarbejder samt at undersøge muligheden for køb evt. leje af specielle jernbanevogne, således at de første huckepacktransporter kan påbegyndes i september 1984.

Både DSB og Stena Line AB finder det imidlertid nødvendigt at kunne komme i gang med transporter ad den nye transportvej snarest muligt og har derfor besluttet allerede fra februar 1984 at begynde med transporter af containere, veksellad o.lign., idet disse transporter kan foretages inden for det nuværende fritrumsprofil.

Endelig samarbejdsaftale mellem Stena Line AB og DSB er under forberedelse og forventes underskrevet i februar 1984.

Såfremt mængden af huckepacktransporter vokser væsentligt, kan det blive aktuelt at indsætte en særlig trailerfærge, evt. også med spor til jernbanevogne.

Til *socialministeren* (9/12 83) af:

Arne Jensen (S):

»Finder ministeren det rimeligt, at regeringens lovgivning om egenbetaling for første sygedag skaber stadig større ulighed på arbejdsmarkedet?«

Begrundelse

Af ministerens besvarelse af spm. 251 af 7. december 1983 fremgår det, at betaling for første sygedag frafaldes for f.eks. lærere, personale i børnehaver, fritidshjem, vuggestuer og integrerede institutioner, døgninstitutioner, for køkkenpersonale og i hele konserverindustrien.

Disse regler må også gælde bl.a. alle ansatte på vore sygehuse, ældreinstitutioner og dagcentre, hjemmepleje og hele kontorområdet med udadvendt virksomhed, desuden hele restaurationsområdet og fiskeindustrien.

Tilfældighederne i denne lovgivning bliver mere og mere udtalt, og et hovedtræk er, at de lavest lønnede grupper rammes hårdest.

I de tilfælde, hvor en arbejdsskade medfører hjemsendelse, er det som hovedregel alene arbejdsgiveren, der afgør, om den ansatte skal påføres et indtægtstab på 500-1.000 kr. for en eller to dages fravær i en lønningsperiode.

Svar: (22/12 83):

Socialministeren (Palle Simonsen):

Som fremhævet i socialministeriets besvarelse af spørgsmål nr. S 251 er der en ganske fast praksis for, hvornår en sygdom kan henføres under arbejdsskadeforsikringsloven med den virkning, at arbejdsgiveren skal udbetale sygedagpenge for 1. fraværsdag. Generelt at fritage særlige lønmodtagergrupper, f.eks. børnehavepædagoger, for karensdagen vil være i strid med loven.

I den forbindelse henvises til socialministeriets besvarelse af spørgsmål nr. S 282 stillet af Poulsgård (FP), hvori socialministeriet oplyser, at sikringsstyrelsen, så snart der i dagspressen fremkom forlydende om, at pædagoger på dag- og døgninstitutionens område skulle fritages for karensdagen, udsendte en pressemeddelelse, der dementerede de fremkomne oplysninger.